

Sygn. akt IV Kz 288/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : SSO Paweł Pratkowiecki

Protokolant : stażysta Wiktoria Olecka

Przy udziale Prokuratora Małgorzaty Halikowskiej

po rozpoznaniu w sprawie **L. T.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 23 lipca 2020 r.

w przedmiocie przedłużenia stosowania środka zapobiegawczego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy w Legnicy na podstawie art. 275a § 4 k.p.k. (w postanowieniu omyłkowo wskazano art. 275 § 4 k.p.k.) przedłużył o 3 miesiące stosowanie wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci nakazu opuszczenia miejsca zamieszkania.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca oskarżonego i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie stosowanego środka zapobiegawczego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, zgromadzone dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Inicjatywa dowodowa oskarżonego, której w zażaleniu poświęcono tak dużo miejsca, może być powtórzona w toku postępowania jurysdykcyjnego. Sposób zachowania się oskarżonego wskazuje natomiast na obawę, że w przyszłości mógłby on ponownie popełnić przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę pokrzywdzonej. Co istotne, popełnieniem takiego przestępstwa oskarżony miał grozić. Te okoliczności uzasadniają decyzję o nakazie opuszczenia lokalu. Nie bez znaczenia jest również, że oskarżony dysponuje odrębnym mieszkaniem, w którym może swobodnie przebywać.

Na marginesie sąd odwoławczy pragnie zaznaczyć, że nie stracił z pola widzenia faktu, że oskarżonemu postawiono zarzut jedynie psychicznego znęcania się nad pokrzywdzoną. Tymczasem art. 275a § 1 k.p.k. stanowi, że orzeczenie

okresowego opuszczenia lokalu możliwe jest wyłącznie wobec oskarżonego pozostającego pod zarzutem popełnienia przestępstwa z użyciem przemocy. Gdyby zatem poprzestać na lekturze zarzutu z aktu oskarżenia, wówczas brak byłoby podstaw do orzeczenia obowiązku opuszczenia lokalu. Literalne brzmienie omawianego przepisu oraz zakaz dokonywania wykładni rozszerzającej na niekorzyść oskarżonego prowadzi bowiem do wniosku, że środka zapobiegawczego, o którym mowa w art. 275a § 1 k.p.k. nie można zastosować jeśli oskarżony popełniając przestępstwo jedynie groził użyciem przemocy. Ale z zeznań pokrzywdzonej wynika, że znęcanie polegać miało także na użyciu przez oskarżonego przemocy (k- 7). Jeśli sąd uzna te zeznania za wiarygodne, nie będzie przeszkód, by opis czynu, którym nie jest przecież związany, uzupełnić o fakt fizycznego znęcania się nad pokrzywdzoną. Taka ewentualna decyzja nie będzie stanowić wyjścia poza granice oskarżenia.

Reasumując, w sprawie z dużym prawdopodobieństwem udowodniono, że oskarżony popełniając przestępstwo użył przemocy wobec pokrzywdzonej, a to pozwalało na zastosowanie środka zapobiegawczego z art. 275a § 1 k.p.k.

Orzeczono więc jak na wstępie.